

Osnovni sud u Prizrenu, sudija Raman Aslani, u pravnoj stvari tužilja K. Th. iz sela V. , Opština Prizren, F. Gj. iz sela T. , Opština Prizren i A. P. iz Prizrena, koje sve po punomoćju zastupa advokat F. Ç. – K. iz Prizrena, protiv tužene K. O. “S. U. G.A.”, sa sedištem u Prištini, koju zastupa po punomoćju K. P. , diplomirani pravnik na radu kod tužene, radi naknade štete, vrednost spora 10.000 €, nakon održane glavne rasprave zaključene 20. maja 2013. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, doneo je:

P R E S U D U

I. Delimično se usvaja tužbeni zahtev, pa se obavezuje tuženi da tužiljima na ime naknade materijalne i nematerijalne štete isplati iznos od 13.464 € u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, od toga:

1) Tužilji prvog reda K. Th. :

- a. na ime pretrpljenih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 2.850 €;
- b. na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.800 €;
- c. na ime pretrpljenog straha iznos od 1.200 €;
- d. na ime unakaženosti iznos od 200 €,
- e. na ime tuđe nege i pomoći iznos od 200 €;
- f. na ime pojačane ishrane iznos od 200 €;
- g. na ime troškova lečenja iznos od 28 €,

odnosno ukupno iznos od **6.478 €**.

2) Tužilji drugog reda F. Gj. :

- a. na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.000 €;
- b. na ime pretrpljenog straha iznos od 800 €;
- c. na ime unakaženosti 170 €;
- d. na ime tuđe nege i pomoći iznos od 72 €;
- e. na ime pojačane ishrane iznos od 84 €;
- f. na ime troškova lečenja 10 €,

odnosno ukupno iznos od **2.136 €**.

3) Tužilji trećeg reda A. P. :

- a.** na ime pretrpljenih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 950 €;
- b.** na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 2.100 €;
- c.** na ime pretrpljenog straha iznos od 1.400 €;
- d.** na ime tuđe nege i pomoći iznos od 190 €;
- e.** na ime pojačane ishrane iznos od 200 €;
- f.** na ime troškova lečenja 10 €,

odnosno sve ukupno iznos od **4.850 €**.

za sve uz obračun pripadajuće zakonske kamate od dana presuđenja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

II. Odbija se tužbeni zahtev u delu kojim je traženo da se mimo dosuđenog iznosa obaveže tuženi da tužiljama na ime naknade štete isplati još iznos od 6.996 €, i to:

1) Tužilji prvog reda K. Th. :

- a.** na ime pretrpljenih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 1.150 €;
- b.** na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 800 €;
- c.** na ime pretrpljenog straha iznos od 800 €;
- d.** na ime unakaženosti 200 €;
- e.** na ime troškova rehabilitacije od 600 €;
- f.** na ime troškova lečenja od 2 €;

odnosno ukupno iznos od 3.552 €.

1. Tužilji drugog reda F. Gj. :

- a.** na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 100 €;
- b)** na ime pretrpljenog straha iznos od 200 €;
- c)** na ime tuđe nege i pomoći iznos od 28 €;
- d)** na ime unakaženosti iznos od 230 €;
- e)** na ime pojačane ishrane iznos od 16 €;
- f)** na ime troškova rehabilitacije iznos od 300 €;
- g)** na ime troškova lečenja iznos od 20 €,

odnosno ukupno iznos od 894 €.

3. Tužilji trećeg reda A. P. :

- a. na ime pretrpljenih bolova zbog umanjena životne aktivnosti iznos od 550 €;
- b. na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 600 €;
- c. na ime pretrpljenog straha iznos od 600 €;
- d. na ime tuđe nege i pomoći iznos od 10 €;
- e. na ime troškova rehabilitacije iznos od 400 €;
- f. na ime lečenja iznos od 20 €,

odnosno sve ukupno iznos od 2.180 €.

III. Tužena kompanija je dužna da tužiljama naknadi troškove postupka u iznosu od 1.160,81 € u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilje su podnele zajedničku tužbu u kojoj su i preko reči svoje punomoćnice na glavnoj raspravi uglavnom iznele da su u saobraćajnoj nesreći koja se dogodila dana 15.11.2011. godine kod Lipljana zadobile teške telesne povrede kada je vozač putničkog vozila marke VW .. E M. S. prilikom uključivanja na glavni put Priština-Prizren sa benzinske pumpe „Mega Petrol“ nije se prethodno obezbedio da može preduzeti sigurne radnje bez da ometa druge učesnike u saobraćaju i kada je prešao na desnu kolovoznu traku udaren je od strane putničkog vozila marke „Golf 3“ sa reg. oznakama .. - ... - BT kojim je upravljala K. Th. i to sa prednjim delom u zadnji deo desnog točka. Kao posledica ovog udesa osim materijalne štete koja je naneta i ovde tužilji kao vozaču, tako i drugim saputnicama koje su zadobile teške telesne povrede. Kasnije su one prebačene na KUCK gde su konstatovane telesne povrede kod svih tužilja, kod A. P. prelom VI-VII rebra, kao i druge povrede po telu i hematomi. K. T. je dobila prelom levog kolena kao i hematomi po telu grudima i leđima, a F. Gj. je zadobila ranu na čelu 10 x 5cm, respiratorne smetnje i bol u grudima i povreda levog kolena.

Vozač M. S. je jedini krivac za nastanak ove saobraćajne nezgode koji je prema presudi Opštinskog suda u Lipljanu K. Br. 300/12 od 10.09.2012. godine oglašen krivim za učinjeno krivično delo ugrožavanje javnog saobraćaja iz čl. 297. st. 1. u vezi sa st. 1. KZK i kažnjen je novačnom kaznom u iznosu od 200 €, dok su tužilje za ostvarivanje svog imovinskopravnog zahteva upućene na parnicu.

Nakon izvršenog veštačenja punomoćnica tužilja je precizirala tužbeni zahtev podneskom od 07.05.2013. godine na način kako je to izraženo u izreci presude.

U završnoj reči predložila je da se precizirani tužbeni zahtev usvoji u celosti kao osnovan. Tražila je troškove postupka za sastav tužbe iznos od 98 €, za sudsku taksu za tužbu i odluku

suda po 50 €, za zastupanje na tri ročišta po po 200 € i za troškove veštačenja iznos od 600 €, odnosno sve ukupno iznos od 1.398 €.

Tužena je u pismenom odgovoru na tužbu od 06.03.2013. godine i reči na raspravi preko punomoćnika, u bitnom navela da ne spori osnov tužbenog zahteva, navedeći da je u redovnom postupku tužiljama bila data ponuda oko procene štete, a koju je učinila i na glavnoj raspravi, sa kojim tužilje nisu bile zadovoljne. Na glavnoj raspravi punomoćnik tužene je osporio visinu tužbenog zahteva svih tužilja što se tiče nematerijalne štete, dok je što se tiče oblika materijalne štete za sve tužilje osporio u celosti iz razloga što tužilje nisu priložile nijedan materijalni dokaz, pa je predložio odbijanje tužbenog zahteva po ovom osnovu, kao i odbijanje tužbenog zahteva po osnovu nematerijalne štete iznad iznosa koji su oni ponudili.

Na glavnoj raspravi sud je odredio veštačenje po sudskim veštacima medicinske struke i to dr ortopedu-traumatologu Xh. S. iz Prištine i dr psihijatru N. M. iz Prištine, i izveo druge dokaze uvidom u zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode od 15.11.2012. godine sa skicom lica mesta, izjava oštećene K. Th. date kod Policije Kosova dana 16.11.2011. godine, krivična prijava br. slučaja .... -AR-.... od 15.11.2011. godine. Presuda Opštinskog suda u Lipljanu K. br. 300/12 od 10.09.2012. godine, nalaz Dijagnostičkog centra Radiološkog instituta KUCK iz Prištine za K. Th. od 15.11.2011. godine, izveštaj lekara Hitne službe iz Prizrena za K. Th. , red. br. protokola ..... od 16.11.2011. godine, izveštaj lekara za K. Th. , Hirurške klinike iz Prištine - Odeljenje torakalne hirurgije br. ... od 17.01.2012. godine, nalaz ortopeda R. Sh. od 29.11.2011. godine, 23.12.2011 i 17.11.2011. godine Regionalne bolnice iz Prizrena, izveštaj Ordinacije za mentalno zdravlje psihijatra dr N. F. od 27.01.2012. godine, nalaz radiologa od 26.06.2012. godine, nalaz ortopeda traumatologa C. B. od 10.12.2012 i 28.06.2012. godine za K. Th., nalaz radiologa za F. Gj. od 15.11.2011. godine, izveštaj lekara za F. Gj. hitne službe iz Prizrena br. 208/08 od 20.11.2011. godine, izveštaj radiologa dr R. K. od 18.11.2011. godine za F. Gj., izveštaj specijaliste za F. Gj., dr ortopeda R.Sh. od 17.11.2011. godine, izveštaj psihijatra dr N. F. od 27.01.2012. godine za F. Gj., izveštaj lekara Hitne službe iz Prizrena za A. P. br. protokola ..... od 16.11.2011. godine, izveštaj lekara radiologa M. M., Radiološkog instituta iz Prištine od 21.11.2011. godine, izveštaj lekara radiologa dr A. K. Regionalne bolnice iz Prizrena od 16.11.2011. godine, uput za dijagnostička ispitivanja od 16.11.2011. godine Regionalne bolnice iz Prizrena, uput za dijagnostička ispitivanja dr E. Sh., hirurga, bez datuma, izveštaj ortopeda R. Sh. od 29.11.2011 i 23.12.2012. godine za A. P., izveštaj radiologa Instituta za radiologiju iz Prizrena dr S. K. od 09.12.2012. godine, izveštaj ortopeda R. Sh. od 17.11.2011. godine za A. P., izveštaj lekara za A. P. br. ... od 17.01.2012. godine Hirurške klinike-Odeljenje za torakalnu hirurgiju iz Prištine, priznanica ser. br. .... za K.Th. od 27.01.2012. godine, priznanica ser. br. .... od 27.01.2012. godine za F. Gj., priznanica ser. br. .... za A. P. od 27.01.2012. godine, fiskalni račun od 10.03.2012 i 28.06.2012. godine.

Ceneći sprovedene dokaze u smislu čl. 8. ZPP, a na osnovu rezultata celokupnog postupka, sud je našao da je tužbeni zahtev **delimično osnovan**.

Među strankama nije sporno da su tužilje bile povređene u saobraćajnoj nezgodi koja se dogodila dana 15.11.2011. godine, na putu Prizren-Priština kod benzinske pumpe „Mega Petrol“ kod Lipljana kada je okr. M. S. upravljajući putničkim vozilom marke „VW Golf 19 E“ sa reg. oznakama .. - ... - AM, plave boje, delovao je u suprotnosti sa čl. 46. tač. 1. ZOBS zbog

neopreznosti izazvao je prekršaj i doveo je u opasnosti život ljudi jer nije prilagodio način kretanja svog vozila uslovima i okolnostima puta i nije se prethodno ubedio da ovakvu radnju može da izvrši bez ometanja drugih učesnika u saobraćaju, tako kada se priključio sa benzinske pumpe na put Priština-Prizren ne poštujući pravilo da prvenstvo kretanja drugim vozilima i kada je izašao na desnu kolovoznu traku udaren je pozadi sa leve strane vozila od strane vozila sa kojim je upravljala oštećena K. Th. . Tom prilikom ona je prešla na suprotnu stranu kretanja i sa prednjim delom leve strane svog vozila marke golf sa reg. oznakama .. - ... -BT udarila je u prednju levu stranu vozila tipa „Mitsubishi“ sa reg. oznakama .. - ... - BF kojim je upravljao S. I. koji se tom prilikom kretao u pravcu Prizren-Priština. Ovom prilikom zadobili su telesne povrede tužilje, S. I. i H. D. i učinjena je materijalna šteta na gore navedenim vozilima.

Okrivljeni M. S. je prema presudu Opštinskog suda u Lipljanu oglašen krivim zbog učinjenog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz čl. 297. st. 3. u vezi sa st. 1. KZK pa je kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 200 €, dok su tužilje i drugi oštećeni iz ovog udesa na ostvarivanje imovinskopravnog zahteva upućeni na parnicu.

Dakle, nije sporno ni da je predmetna saobraćajna nezgoda nastala isključivom krivicom vozača vozila M. S. , niti je sporno da je vozilo kojim je on upravljao sa reg. oznaka .. - ... - AM u vreme odigravanja saobraćajne nezgode bilo osigurano obaveznim osiguranjem od autoodgovornosti za štete pričinjene trećim licima kod tužene kompanije, na koje činjenice tužena, inače nije prigovarala jer nije osporavala pravni osnov, stoga postoji pokriće osiguranja iz čl. 9. Zakona o obaveznom osiguranju od autoodgovornosti.

Sporna je visina pripadajuće naknade nematerijalne štete.

Radi utvrđivanja vrste i težine povreda koje su tužilja zadobile u predmetnoj nezgodi, te s tim u vezi intenzitet i dužine trajanja duševnih bolova, fizičkog bola i straha uzrokovanih predmetnim povređivanjem tužilja, sud je sproveo veštačenje po veštacima medicinske struke, i to: neuropsihijatru dr N.M. i ortopedu-traumatologu dr Xh.S.

Sudski veštak neuropsihijatar, dr N.M. , je nakon uvida u medicinsku dokumentaciju, te neposrednog pregleda tužilja i obavljenog intervjua, našla da iz medicinske dokumentacije proističe da su tužilje u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi doživele strah i to tužilja: prvog reda K. Th. u momentu saobraćajne nezgode primarni strah kao strah od smrti i neposredne pretnje za svoj fizički integritet koji je trajao 2-3 minute od trenutka udesa i dok se nalazila u vozilu. Sekundarni strah visokog intenziteta je trajao tri dana i bio je praćen simptomima nesanice i čestih noćnih mora. Sekundarni strah niskog intenziteta je trajao 12 meseci koji se na početku manifestovao u brizi da će postati invalid u osećanju griže savesti zbog povređivanja majke i sestre da je ona „kriva“, često se prisećala na trenutak udesa sa prisutnom emocionalnom uznemirenošću sa krizama kao i izgubljeno samopouzdanje uglavnom manifestovano sa postraumatskim stresom, sa nesigurnošću koje je ispoljeno tokom učešća u saobraćaju. Lečena je i od strane psihijatra sa odgovarajućom terapijom. Sada je prisutan strah svremena na vreme, kroz osećaj krivice i nesigurnost u saobraćaju. F. Gj. je doživela primarni strah u momentu nesreće u formi straha od smrti i neposredne pretnje za svoj fizički integritet koji je trajao 2-3 minute od trenutka udara na vozilu i dok se nalazi u vozilu. Sekundarni strah visokog intenziteta je trajao tri dana i bio je praćen simptomima nesanice i čestih noćnih mora. Sekundarni strah

niskog intenziteta je trajao 12 meseci, gde je u početku bio prisutan strah od trajnog invaliditeta i brigom za svoje buduće zdravstveno stanje, česta sećanja na nesreću, emocionalna uznemirenost, opadanje raspoloženja i volje. Umanjeno raspoloženje uglavnom je izraženo u stanju postraumatskog stresa, praćeno sa nesigurnošću i strahom od vožnje u saobraćaju. Lečila se kod psihijatra. Svremena na vreme i dalje je kod nje prisutan strah kod učešća u saobraćaju.

A. P. je doživela primarni strah nekoliko sekundi nakon nesreće, a nakon ovoga se ničega ne seća. Sekundarni strah visokog intenziteta se manifestovao tri dana a praćen je uznemirenošću i nespokojsvom. Sekundarni strah niskog intenziteta je trajao 12 meseci, koji se na početku manifestovao strahom i brigom od stalnog invaliditeta, a onda sa čestim traumama, sa prisutnom emocionalnom uznemirenošću, opadanjem raspoloženja i volje. Stanje postraumatskog stresa je praćeno i nesigurnošću posebno učešćem u saobraćaju. Lečila se kod psihijatra. I sada je prisutan strah svremena na vreme kroz nesigurnost učešćem u saobraćaju.

Odlučujući o visini naknade nematerijalne štete po osnovu pretrpljenog straha, sud je cenio dužinu trajanja i intezitet straha kod svih tužilja ponaosob, pa je odlučio da tužilji prvog reda dosudi iznos od 1.200 €, tužilji drugog reda iznos od 800 € i tužilji trećeg reda iznos od 1.400 €. Sud smatra da je dosuđeni iznos po ovom osnovu pravičan i da prednje okolnosti opravdavaju dosuđivanje ovakvog iznosa, jer pravična novčana naknada se može dosuditi za strah koji je bio intenzivan i dužeg trajanja. U smislu člana 155. Zakona o obligacionim odnosima, šteta je povreda pravom zaštićenog materijalnog i nematerijalnog dobra, materijalna i nematerijalna šteta. Prema ovoj zakonskoj odredbi, nematerijalna šteta je nanošenje drugome fizičkog ili duševnog bola ili straha. U smislu člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, oštećeno lice pored prava na naknadu materijalne štete ima i pravo na naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede ugleda, časti, slobode i prava ličnosti kao i za strah.

Sudski veštak ortoped traumatolog dr Xh. S. , je nakon uvida u medicinsku dokumentaciju i neposrednog pregleda tužilja, u svom nalazu datom u zapisnik na ročištu od 04.04.2013. godine istakao da je tužilja prvog reda K. Th. u ovoj nesreći zadobila povrede koje imaju karakter teških telesnih povreda. Ona je trpela fizičke bolove izrazito jakog intenziteta u trajanju od približno 30 minuta, jakog intenziteta tri dana, s vremena na vreme dok nije primila odgovarajuću terapiju protiv bolova, dok je bolove srednjeg intenziteta imala 30 dana, koje je vreme bilo potrebno za primarnu konsolidaciju kostiju, dok bolove niskog intenziteta ima i dan danas u obliku bolova u grudima, leđima, kao levom kolenu koji su izraženi tokom fizičkih napora i usled promene vremenskih prilika. Kod iste postoji umanjene životne aktivnosti ispoljeno u procentu od 15 % zbog degeneracije levog kolena i degeneracije meniskusa sa spoljašne strane levog kolena. Unakaženost je bila ispoljena u lakom stepenu zbog ciijanotičnih promena u levoj strani grudiju koje su vidljive. Imala je potrebu za tuđu negu i pomoć 42 dana, vreme koje je potrebno za imobilizaciju kolena, a za pojačanom ishranom u trajanju od 50 dana potrebu za proteinima, albumina, vitaminima, mineralima. Potrebu za fizikalnom rehabilitacijom je imala u trajanju po 30 dana za prve dve godine nakon nesreće.

Prema nalazu ovog veštaka tužilja drugog reda F. Gj. je zadobila povrede koje se karakterišu kao lake telesne povrede. Fizičke bolove posebno visokog intenziteta je imala približno 30 minuta, visokog 24 časa, srednjeg intenziteta u trajanju od 15 dana, gde treba imati u vidu njezinu starost, dok bolove niskog intenziteta trpi i danas zbog izraženog bola na desnoj strani

grudiju i levog kolena kada je u ležećem položaju više noću i tokom promene vremenskih prilika. Kod iste je prisutna unakaženost lakog stepena zbog ožiljka koji se nalazi u predelu glave, ali je pokriven sa kosom i ne vidi se. Imala je potrebu za tužom pomoć u trajanju od 15 dana, dok je za pojačanom ishranom u trajanju od 21 dana. Za fizikalnom terapijom je imala potrebu za 15 dana imajući u vidu starost i telesne povrede.

Tužilja trećeg reda A. P. je zadobila zgnječanje grudnog koša, prelom 6 i 7 rebra sa leve strane, povrede na plućima i nozi koje se karakterišu kao teške telesne povrede. Imala je bolove posebno visokog intenziteta u trajanju približno 40 minuta, bolove visokog intenziteta 5 dana svremena na vreme do dobijanja odgovarajuće terapije protiv bolova, bolove srednjeg intenziteta je imala 30 dana gde je potrebno vreme za konsolidaciju kostiju oba rebra. Bolove niskog intenziteta ima i dandanas koje su izražene tokom fizičkih napora i promene vremenskih prilika. Umanjenje opšte životne aktivnosti je izraženo u procentu od 5% zbog preloma dva rebra. Kod iste ne postoji unakaženost. Tuđa nega joj je bila potrebna za 40 dana, a pojačana ishrana za 50 dana. Imala je potrebu za rehabilitacijom u trajanju od 20 dana za prve dve godine nakon povređivanja.

Na ovaj nalaz veštaka primedbe je imao punomoćnik tužene kompanije posebno u delu koji se odnosi na naknadu materijalne štete, međutim sud prihvata nalaze oba veštaka kao jasne, potpune, objektivne i date u skladu sa pravilima medicinske struke i nauke, zbog čega ih je u celosti prihvatio.

Imajući u vidu utvrđenje iz nalaza veštaka da zbog zadobijenih povreda u predmetnoj nezgodi prvotuzilja mora ulagati pojačane napore pri svakodnevnim životnim aktivnostima, da kod iste postoji umanjenje životne aktivnosti ispoljeno u procentu od 15 % zbog degeneracije levog kolena i degeneracije meniskusa sa spoljašne strane levog kolena a posebno ceneći da ona u vreme povređivanja imala 47 godina života, sud je našao da pravična novčana naknada za pretrpljene i buduće duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti u procentu od 15 % trajno, iznosi 2.850,00 €. Istim se opredeljenjima sud rukovodio i prilikom dosuđivanja naknade po ovom osnovu kod trećetužilje A. gde se veštak izjasnio da kod nje postoji umanjenje životne aktivnosti u procentu od 5 % pa je istoj dosudio iznos od 950 €.

Odlučujući o visini naknade za pretrpljene fizičke bolove kod svih tužilja, sud je cenio dužinu i intenzitet fizičkih bolova, procenat umanjenja opšte životne aktivnosti, kao i uzrast povređenih, odnosno utvrđenja iz nalaza veštaka ortopeda, pa je sud odmerio visinu naknade za prvotuzilju iznos od 1.800 €, drugotuzilji iznos od 1.000 € i trećetužilji iznos od 2.100 €.

Takođe je sud kod određivanja naknade po osnovu naruženosti pošao od toga da se veštak ortoped izjasnio da je kod prvotuzilje naruženost ispoljena u lakom obimu, kao i kod drugotuzilje, pa je sud kod određivanja ove naknade imao u vidu narušavanje dotadašnjeg izgleda, telesne funkcije, izmenjeni izgled i sklad tela, uzrast i pol, a naročito lokalitet povrede i stepen naruženosti, pa smatra da je dosuđen iznos prvotuzilji po ovom osnovu od 200 €, a drugotuzilji od 170 € pravičan.

Određujući prethodne iznose naknada nematerijalne štete, sud je pošao od odredbe čl. 200. ZOO, prema kojoj tužilja ima pravo na pravičnu naknadu za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti, fizičke bolove i strah, kada jačina bolova i straha i njihovo trajanje

to opravdavaju, te čl. 323 ZPP, prema kojoj je sud ovlašćen da po slobodnoj oceni utvrdi visinu naknade nematerijalne štete, imajući u vidu sve okolnosti slučaja, naročito posledice koje su nastupile, a koje su precizno opisali veštaci medicinske struke. Vodeći računa o značaju povređenog dobra, cilju kome služi naknada i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom, u okvirima postavljenog tužbenog zahteva i sudske prakse, shodno odredbi iz čl. 200 st. 2. ZOO, sud je našao da utvrđeni iznosi naknada nematerijalne štete za pojedine vidove predstavljaju adekvatnu satisfakciju za trpljenje tužiljama povodom predmetnog povređivanja, odnosno da bi ukupan iznos mogao u određenoj meri ublažiti njihov negativan osećaj izazvan nastalim povređivanjem i posledicama koje su usled toga nastupile.

Sud je dosudio iznos svim tužiljama na ime troškova tuđe nege, uvažavajući nalaz veštaka a polazeći od toga da je tužiljama ista bila potrebna da bi zadovoljile osnovne biološke potrebe, a koje za traženi period nisu mogle u celosti zadovoljiti bez pomoći drugog lica.

Takođe je sud delimično kao osnovan usvojio zahtev tužilja za naknadu po osnovu pojačane ishrane kod svih tužilja za period kako se veštak izjasnio da je pojačana ishrana bila oštećenim potrebna.

Naknadu za troškove lečenja sud je priznao u visini troškova prema priloženim računima a ne prema zahtevu, jer se ovi troškovi nadoknađuju do visine stvarnih troškova lečenja na osnovu računa zdravstvenih ustanova i drugim troškovima na osnovu medicinske dokumentacije a koji su troškovi bili nužni i neophodni.

Što se tiče zahteva tužioca za naknadom troškova rehabilitacije gde se veštak posebno izjasnio za svaku tužilju, sud je ovaj zahtev tužilja odbio kao neosnovan polazeći od toga da tužilje nisu priložile nikakav račun na ime naknade ovog vida materijalne štete. Troškovi bi se mogli priznati u visini stvarnih troškova onda kada bi tužilje priložile i račun izdat od strane zdravstvene ustanove ili ustanove za rehabilitaciju.

Na dosuđene iznose naknade štete tužiljama shodno čl. 277. ZOO pripada kamata obračunata od 20.05.2013. godine, kao dana presuđenja, kada je utvrđeno postojanje i visina predmetne nematerijalne štete, pa do konačne isplate.

Kako je to prethodno navedeno, dosuđeni iznosi naknada nematerijalne štete po pojedinim vidovima, po nalaženju ovog suda, predstavljaju pravične naknade za pretrpljene i buduće duševne bolove zbog umanjena životne aktivnosti, fizičke bolove i pretrpljeni strah, zbog čega je tužbeni zahtjev u delu tražene naknade (20.090 €) mimo dosuđenog (13.464 €) sud cenio kao previsoko postavljen i kao takav protivan pravnoj prirodi i društvenoj svrsi naknade štete, zbog čega je u tom delu tužbeni zahtev odbijen kao neosnovan.

Konačno, pravo na naknadu nematerijalne štete nastaje sa nastankom štete, ali se realizuje tek donošenjem prvostepene presude, kojom se određuje pravična naknada. Sud o novčanoj naknadi nematerijalne štete odlučuje tek po zaključenoj glavnoj raspravi, a na njenu visinu utiču sve relevantne okolnosti koje su do tog momenta nastupile, pa se stoga zatezna kamata određuje od dana donošenja prvostepene presude. Kod takvog stanja stvari, sud je odbio kao neosnovan i

tužbeni zahtev u delu u kojem su tužilje tražile da im tuženi pored dosuđene kamate, isplati kamatu obračunatu na dosuđeni iznos naknade štete i za period od 13.12.2012. godine, kao dana podnošenja tužbe, do 20.05.2013. godine, kao dana presuđenja.

Odlučujući o troškovima postupka sud je shodno odredbi čl. 452 st. 1. u vezi sa čl. 453. st. 1. ZPP obavezao tuženu kompaniju da tužiljama naknadi troškove postupka srazmerno njihovom uspehu u sporu. Prethodno su utvrđeni ukupni troškovi koje su tužilje imale, a koji se odnose na nagradu advokatu za sastavljanje tužbe 98 € i zastupanja na 3 održana ročišta po 200 €, što čini 698 €, onoliko koliko je to punomoćnica tužilja tražila. Imajući u vidu da su tužilje uspele u sporu u procentu od 67,02 %, sud je tužiljama umanjio prethodno utvrđeni iznos troškova za procenat u kome nisu uspele u sporu, na koji način je dobijen iznos od 460,81 €, kom iznosu su dodati stvarni - nužni troškovi medicinskog veštačenja u iznosu od 600,00 €, te troškovi za taksu na tužbu i na odluku suda u iznosu od 100, što sve čini ukupan iznos dosuđenih troškova postupka iznos od 1.160,81 €.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 20. aprila 2013. godine
P. br. 1136/07

Sudija,
Raman Aslani, s. r.

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otppravka presude preko ovog suda Apelacionom sudu Kosova u Prištini.